Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

megjelenik félévenként

IX. évfolyam 2. szám *2011. október*

1956 HADITECHNIKAI ESZKÖZEI

A cikk főként az 1956-ban a Magyar Néphadseregben rendszerben lévő rádiókészülékeket mutatja be az események 55. évfordulójára.

T-34 harckocsi

1956. február 20-án hangzott el Hruscsov híres beszéde, amely megbélyegezte Sztálin brutális önkényuralmát és meghirdette a desztalinizálás politikáját. A sztalintalanítás politikája mindenképpen enyhülést jelentett. Az új politika reményében, attól bíztatást várva 1956. június 28-án a lengyelországi Poznanban több gyár munkássága az utcára vonult nagyobb bért követelve. A munkások lefegyverezték az ellenük kivezényelt rendőröket, kiszabadították a politikai foglyokat, és megtámadták az állambiztonsági szervezet épületét. A kormány ekkor bevetette a hadsereget a tüntetők ellen, és a katonák tüzet nyitottak a felvonulókra. A fegyverhasználat következtében háromszáznál több tüntető személy megsebesült, illetve ötven meghalt. Hasonló fegyverhasználat történt még az év tavaszán Grúziában is, amely Magyarországon kevésbé volt ismert akkor is és ma is az. A grúz diákság Sztálin halálának harmadik évfordulóján szimpátiatüntetést rendezett Grúzia nagy fia Sztálin emlékére. A hivatalos szervek a tüntetést engedélyezték. A több napos megmozdulás végén a diákság radikalizálódott csoportjai Grúzia elszakadását követelték a Szovjetuniótól. A grúz első titkár Vaszil Mzsavanadze, elvesztette az irányítást a tömeg felett és kétségbe esésében a hadsereghez fordult. A katonák rálőttek a felvonulókra, és üldözték a menekülő diákságot, harckocsikat is alkalmazva. A fegyveres beavatkozás 80-150 halálos áldozatot követelt és a több száz sebesült mellett százakat letartóztattak.

Hasonló jellegű megmozdulásra már volt példa 1953 júniusában, nem sokkal Sztálin halála után, amikor a Kelet-Berlinben az építőmunkások sztrájkja

révén tüntetések és zavargások törtek ki, ezek átterjedtek az egykori NDK más városaira is. Az utcákra tóduló tömeg összecsapott a kivonuló rendőri erőkkel, illetve a szovjet csapatok katonáival. A zavargásoknak a szovjet harckocsik megjelenése vetett véget.

Magyarországon a sztálini zsarnokság felszámolása jegyében 1956. október 6-án rehabilitálták és újratemették a Rajk-per törvénytelenül kivégzett áldozatait. Mivel magas rangú katonák, tábornokok is érintettek voltak a Rajk-perben, a Hadsereg tagjai tisztjei, tábornokai is nagy számban megjelentek az eseményen, sőt a Fiumei-úti temető bejáratától a ravatalozóig fehér kesztyűs katonák/ katonai középiskolás növendékek/ álltak díszsorfalat. A temetésen megjelent hatalmas tömeg egyértelműen jelezte, hogy a közvélemény helyesli a rehabilitálásokat és elítéli a sztálinista kormányzás hibáit.

Október közepétől a fővárosi és vidéki egyetemeken már forradalmi hangulat uralkodott. A szegedi egyetemisták 1956 októberében a felsőoktatásban résztvevő fiatalok ifjúsági szervezetének (MEFESZ) visszaállítását kezdeményezték, ami a DISZ-ből való egyértelmű kiválásukat jelentette. Pontokba szedett követeléseiket eljuttatták a budapesti egyetemistáknak is. 1956. október 22-én több egyetem határozatot hozott tüntetés megszervezésére, elfogadva a Szegeden megalakult MEFESZ 16 pontját, amely lényegében a forradalom követeléseit tartalmazta.

R-30 rádió állomás

A tüntetés megtartását a hatalom hosszas habozás után nem merte betiltani. Október 23-án a Műszaki Egyetem a Margit-híd melletti Bem tábornok szobrához vonult a lengyelországi eseményekkel szimpatizálva, a lengyel-magyar barátságoz éltetve. A tudományegyetemek hallgatói is ide tartottak, egy csoport a Petőfi szobornál tüntetett. A felvonulókhoz csatlakoztak a járó-kelők is, egyetértve a skandált jelszavakkal, és a hatalmas méretűvé nőtt tömeg, megbénította a közlekedést is. A Parlament előtt összegyűlt tüntetők mintegy kétszázezren már radikálisabb jelszavakat kiabálták és Nagy Imre volt miniszterelnököt, kívánták látni, aki meg is jelent. A tömeg a zászlókból kivágta a búzakalász, kalapács, vörös csillag és nemzeti színű szalag szimbólumokból álló és a Szovjetunió címerét utánzó „Rákosi-címert". A lyukas zászló máig is a forradalom jelképe. A forradalmi hangulat elterjedt az egész fővárosban. Este acélsodrony-kötelek és lángvágók segítségével ledöntötték a Dózsa György úton lévő hatalmas Sztálin –szobrot. Közben a Magyar Rádió Bródy Sándor utcai épületénél is hatalmas tömeg gyűlt össze. A fiatalok követelésük beolvasását kérték de, a Rádió vezetősége ezt megtagadta. A

Egy elhagyott szovjet harckocsi

Rádiót védő ÁVH-katonák a tömegbe lőttek, a védelem megerősítésére kirendelt T-34-es harckocsik személyzete, pedig a nép mellé állt. Ezzel gyakorlatilag megkezdődött a fegyveres felkelés, a fegyveres harc.

Kezdeti időben a forradalmárok csak kézi lőfegyvereket használtak. Ezeket a fegyvereket a felkelők különböző forrásokból szerezték be. A munkásság segítségével a működő fegyvergyárak raktárkészletéből, a licencia alapján gyártás alatt álló főképp második világháborús szovjet típusokat. A fővárosi rendőrség átállása után a Rendőrségnél rendszeresített eszközöket, TT pisztolyokat és rendőrségi (Kucher) géppisztolyokat. A Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség raktáraiból főként egylövetű céllövő puskákat (48M kispuska) tudtak zsákmányolni. A hadseregben rendszeresített kézi lőfegyvereket a Rádió védelmére kirendelt honvédektől és tisztektől, a Honvédség fegyver- és lőszerraktáraiból, gyárakba, üzemekbe telepített fegyverraktárakból szerezték be. Ezek közé sorolható a második világháborúból jól ismert szovjet PPS-41 csigatáras géppisztoly, a szintén szovjet típusú M1891 Moszin-Nagant puska és annak rövidebb változata az M1944 ismétlőkarabély. Az előbbi típus főként lövészcsapatoknál az utóbbi a tüzérségnél, a folyami flottillánál, a különböző szakcsapatoknál és a tiszti iskoláknál volt rendszeresítve. A tapasztaltabb katonaviselt felkelők jól ismerték a géppisztoly és a puska tulajdonságai közötti különbséget és távolabbi célzott lövésekre a puskát alkalmazták. Az AK típusú gépkarabély teljes rendszerbeállításáig a határőr járőrpár egyik tagjánál puska, a másiknál géppisztoly volt. Érdekességnek számított a második világháború idejéből még hazánkban maradt Mauser Kar. 98 k. 7,9mm-es ismétlő karabély, ami a német hadseregben rendszeresített fegyver volt és milliókat gyártottak belőle. Ebből a típusból nagyon sok maradt Magyarországon így a Rendőrségnél és az Ipari Őrségnél, sőt néhány katonai alegységnél is rendszerben volt még, de számos példányt őriztek a MÖHOSZ raktárak is. Kis számban előfordultak a második világháborúból itt maradt magyar és külföldi gyártású fegyverek. Főleg vidéken a későbbiekben az engedélyezett vadászfegyverek is megtalálhatóak voltak a felkelők fegyvertárában. Több baleset származott a hozzá nem értésből származó helytelen fegyverkezelésből.

Gerő Ernő Hruscsovhoz intézett kérésére a szovjet Különleges Hadtest állományából csapatok vonultak be Budapestre, hogy visszaállítsák a rendet. A menetet 23-án 22 órakor kezdték meg Kecskemét, Szolnok, Cegléd, Székesfehérvár, és Sárbogárd helyőrségekből, és a hajnali órákban értek Budapestre. A beérkező szovjet csapatok a főváros fontos pontjain kemény és szervezett ellenállással találták szembe magukat. A felkelők ellenállási erejét az utcai harcokban megsokszorozta kiváló helyismeretük. A helyismeret a forradalom és szabadságharc teljes időszakában meghatározó volt. A lakókörnyéküket jól ismerő fiatalok, felkelők számos átjárót, kis keresztutcát, sőt esetenként falbontási lehetőséget ismertek, amelyek váratlan támadásra, vagy éppen menekülésre adtak kiváló alkalmat.

A fegyveres ellenállásnak több bázisa alakult ki, a legnagyobb fegyveres csoport a Corvin-mozinál volt a Kilián-laktanyával szemben, de jelentős volt a Tűzoltó- és Tompa utcai csoport, Budán a Széna-tér, Moszkva-tér körzetében, fegyveres csoportok működtek még a Baross-, Almássy-, és a Klauzál téren, a Garay utcában, valamint a Steiner csoport kötelékében. Malasenko egykori szovjet altábornagy visszaemlékezései szerint, aki akkor ezredesként a Különleges Hadtest törzsfőnöke volt, október 24-én a felkelők ellen bevetett 6.000 szovjet katona 290db harckocsi, 120db páncélozott harcjármű és 150db löveg kevésnek bizonyult. Ugyanakkor a szovjet hadvezetés becslése szerint a felkelők létszáma mintegy 2.000 fő volt.

BTR-40 páncélozott harcjármű (kép jobb oldalán)

Október 23-án éjjel fokozott harckészültséget rendeltek el a Romániában, Temesváron állomásozó 33. gépesített gárdahadosztály részére, amely 24-én 10 és 11 óra között átlépte a határt. Alekszandr Kirov orosz hadtörténész kiderítette a hadosztály fegyverzetét. Adatai szerint a hadosztály 182db T-34 harckocsival (ezek közül sok T-44 lehetett), 6db úszó harckocsival (PT-76), 18db ISZ-3 harckocsival, 26db SZU-100-as önjáró löveggel, 21db SZU-152-es önjáró löveggel, 76db BTR páncélozott szállító harcjárművel (BTR-40, BTR-152), 36db 122mm-es tarackkal, 12db 81 mm-es löveggel (nyilván aknavető), 11db 57 mm-es löveggel, 12db 82mm-es HSN (hátrasiklás nélküli) löveggel, 12db 160mm-es aknavetővel, 12db BM-13 harci géppel (rakéta sorozatvető), 12db 85mm-es és 32db 37mm-es légvédelmi löveggel rendelkezett. A hadosztály állományába tartozott még 845db különféle gépjármű. Később újabb hadosztályokat rendeltek át a Kárpáti Katonai Körzetből és így a riadókészültségbe, illetve a rend helyreállítására bevetett erők 31.000 fővel rendelkeztek. A rendelkezésükre álló haditechnikai eszközöket tekintve 1130db harckocsi és önjáró löveg (főleg T-54), 616db tüzérségi löveg és aknavető, 185db légvédelmi löveg és 380db páncélozott harcjármű, valamint 3830db gépkocsi tartozott állományukhoz.

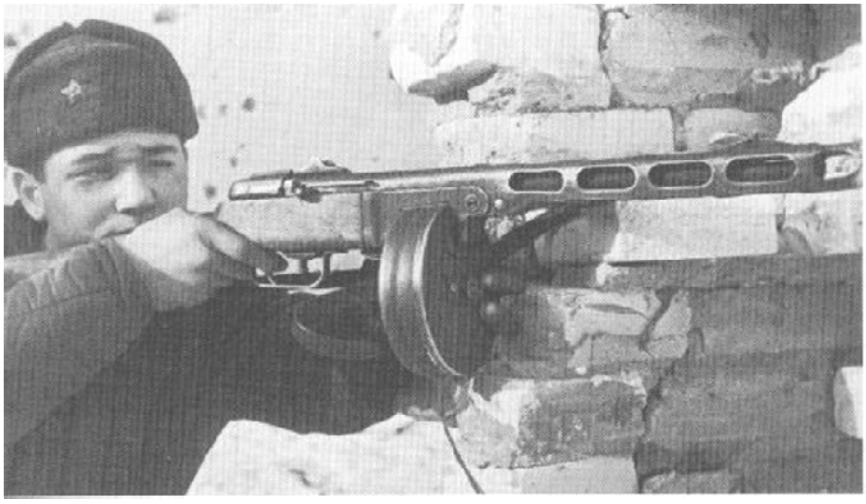

PPS-41 csigatáras géppisztoly

A kialakult utcai ellenállás során a leghevesebb harcok a Corvin-közben voltak. Az ott harcoló felkelők puskával, karabéllyal és géppisztollyal harcoltak, de később sikerült golyószórót és géppuskát is beszerezniük. A mozi melletti benzinkútból tudták megtölteni a „Molotov koktél „palackokat. A későbbiekben megalakult Nemzetőrség egységek és a Corvin köz közötti összeköttetést a telefonhálózaton keresztül, illetve nagyteljesítményű rádióállomással (R-50) tartották. Egy hasonló rádió tagja volt egy rádióhálónak, amely tagállomásai Ferihegyen és a Budaörsi-úton a híradó laktanyában települtek. Az adó hívóneve Róka volt. A József központban a távbeszélő szolgálatot a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia híradó szakos hallgatói látták el, és közvetlen összeköttetéseket is létrehoztak. Kisteljesítményű rádió-berendezésekkel (R-20) a Práter utca, a Kisfaludy utca a Nap utca a Tűzoltó utca és a Vajdahunyad utca felkelői rádióhálóban tartották az összeköttetést.

A Budapestre felrendelt magyar alakulatok a rendszeresített fegyvereiket hozták magukkal, puskát, karabélyt, géppisztolyt, aknavetőt, T-34-es harckocsit és SZU-76 típusú rohamlöveget. A tüzércsapatok 57mm-es páncéltörő ágyúval, 122mm-es tarackkal, a légvédelmi csapatok 85mm-es ágyúval és 37mm-es légvédelmi gépágyúval voltak ellátva. A menethíradáshoz R-20 kis rádióállomást alkalmaztak, illetve a harckocsik a beépített rádióállomásokon keresztül tartották az összeköttetést.

A későbbiekben letartóztatott magyar küldöttség a tököli tárgyalásra rádióskocsit is vitt magával, amibe R-50 (vagy R-40) volt beépítve.

Az 1956. november 4-én hajnalban megindult szovjet támadás során a Különleges Hadtest fő erői betörtek Budapestre. Ugyanakkor egy lövész és egy gépesített hadsereg 60.000 katonával megkezdte az ország megszállását, olvashatjuk Kirov orosz hadtörténész munkájában. Az elsöprő túlerő ellen a magyar csapatok alig néhány helyen vették fel a harcot. Budapesten a felkelők, nemzetőrök még néhány napig tartani tudták magukat.

Az alkalmazott fegyvereket, haditechnikai eszközöket vizsgálva megállapítható, hogy a magyar felkelők döntő többségében második világháborús szovjet fegyverekkel harcoltak, amelyek részben már magyar gyártmányúak voltak, de feltétlenül korszerűtlenek voltak a szovjet csapatok akkori eszközeit tekintve. Több esetben szívesen alkalmazták a zsákmányolt korszerű szovjet lövész fegyvereket, de probléma volt a lőszerellátás, mert ezek a fegyverek már 43M hornyolt tölténnyel működtek, nem peremessel.

A további rész részletesen ismerteti az alkalmazott rádió eszközöket a teljesség igénye nélkül, és főképpen a budapesti eseményeket vizsgálva.

Amaczi Viktor nyá. mk. alez.

Az 57. híradó zászlóalj megalakulásának 50. évfordulója

Az egykori 57. híradó zászlóalj nyugállományban

Dr. Lindner Miklós köszönti a volt állományát

lévő illetve a Magyar Honvédség más szerveinél (csapatainál) szolgáló hivatásos állományú tagjai kiemelt figyelmet fordítanak a hagyományőrzésre.

Mészáros Miklós nyá. alezredes – Egyesületünk aktív tagja – egykori zászlóaljparancsnok vezetésével egy szűkebb kör elhatározta a zászlóalj több évtizedes tevékenységével, kapcsolatos események feldolgozását, szellemi és tárgyi emlékeinek megőrzését, a pozitív hagyományok ápolását, a bajtársi közösség erősítését.

E törekvéseik homlokterében a zászlóaljnál szolgált állomány munkájának, eredményeinek, emlékének megőrzése áll, hogy azok ne vesszenek a jótékony feledés homályába.

2007-ben, első ízben szerveztek baráti, bajtársi

Sándor Zsolt ddtbk. a dd. parancsnoka

találkozót, amelyen nagy számban jelentek meg a zászlóalj nyugállományú és jelenleg más csapatoknál szolgálatot teljesítő hivatásos állományú tagjai, az elöljáró hadosztály híradó szolgálat volt vezetői, a nyugdíjas szervezetek képviselői, akik örömmel fogadták a kezdeményezést.

A következő évben a tatai önkormányzat által adományozott ápolt közterületen kopjafát állítottak, és avattak fel a zászlóalj tevékenysége és személyi állománya emlékére. A kopjafa dr. Berek Lajos nyá. ezredes (fa) szobrászművész alkotása.

2011. szeptember 16-án került sor a zászlóalj megalakulása 50. évfordulójának megünneplésére.

Az alapítókról történt rövid megemlékezést követően Hegedűs Sándor nyá. alezredes alapító törzsfőnök a végrehajtott feladatokról,

Imhof László alez. tájékoztatót tart a dd. hírrendszeréről

gyakorlatokról, HM és HDS szemlékről, míg Csukás Ferenc nyá. alezredes - mindketten Egyesületünk tagjai – az egykori technikai helyzetről emlékeztek.

A 25. Klapka György gépesített lövészdandár alaprendeltetéséből származó feladatait Benda László ezredes dandárparancsnok helyettes, míg híradását Imhof László alezredes híradófőnök ismertette a résztvevőknek.

Színvonalas technikai bemutatón a résztvevők a legújabb híradóeszközökkel ismerkedtek meg.

Ezt követően került sor ünnepi külsőségek között, katonai tiszteletadással a zászlóalj tevékenységét, emlékét megörökítő emléktábla felavatására és megkoszorúzására. Mészáros Miklós nyá. alezredes érzelmeket generáló avató beszédét követően Sándor Zsolt dandártábornok dandárparancsnok és dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy a Puskás Tivadar

Technikai bemutató a dd. vezetésével

Híradó Bajtársi Egyesület elnöke leleplezte az emléktáblát.

Az ünnepi ceremóniát követő díszebéden a dandárparancsnok meleg hangú köszöntőjében méltatta a híradók szerepét az összhaderőnemi műveletekben, továbbá kérte a nyugállományúak segítségét együttműködését az általa megálmodott haditechnikai eszközpark létrehozásában.

A nagyszerűen megszervezett ünnepség hivatalos része a városban lévő kopjafa megkoszorúzásával ért véget.

Egyesületünk elnöksége őszinte köszönetét és elismerését fejezi Mészáros Miklós nyá. alezredes bajtársunknak a jubileumi találkozó megszervezéséért, Sándor Zsolt dandártábornok úrnak a találkozó megrendezéséhez nyújtott segítségéért, a méltó körülmények biztosításáért.

A szerkesztőbizottság

A Magyar Honvédség távhívó hálózata digitalizálásának megkezdése

A Magyar Honvédég távhívó hálózata analóg csatornákon az AR családba tartozó elektromechanikus és az EP családba tartozó elektronikus (TPV) központokkal 1990-re nagyrészt kiépült. A távhívásba 28.300 mellékállomás volt bekapcsolva, több mint 300 katonai szervezetet teljes távhívással rendelkezett. A távhívó központokhoz csatlakozó alközpontokon keresztül már az összes katonai szervezet elérhető volt. A távhívás kétsíkú volt, gerincét 9 tranzitközpont, 14 főközpont alkotta, a végközpontok száma 74 volt.

Az analóg rendszer kiváltása korszerű, katonailag igen fontos szolgáltatásokat nyújtó digitális kapcsolóelemekkel már a ’80-as évek végén felmerült. Mivel a magyar ipar nem gyártott digitális kapcsolóelemeket, nem volt hozzáférhető eszköz a kiváltáshoz, ezért ez akkor még csak elvi szinten vetődött fel. A változást 1990 hozta meg. A magyar gazdaság nyitása lehetőséget kínált digitális kapcsolóelemek beszerzésére. Több, használatra alkalmas gyártmány/gyártó került elérhető közelségbe. Ezeket a gyártmányokat részletesen tanulmányoztuk, hogy melyik lenne alkalmas a katonai vezetés igényinek kielégítésére.

Megjegyzem, a Magyar Posta az első digitális központjait Szombathelyen és Kőszegen 1988-ban helyezte üzembe 15.000 mellékállomással, tehát a Postától is már jókora lemaradásunk volt.

A hadszíntér híradáselőkészítő- és technikai osztályon megkezdődtek a műhelymunkák. Kerestük a megvalósítás elvi és gyakorlati lehetőségeit. Tanulmányoztuk a NATO hadseregekben alkalmazott megoldásokat. Mivel ott sem voltak egységesek az állandó jellegű, de főképp a mobil rendszerekben alkalmazott rendszerek, nálunk is dilemmák merültek fel a fejlesztés irányát illetően. Viták után, de látva a nemzetközi polgári és a NATO fejlődési irányait a DM rendszer helyett a PCM alapú ISDN kapcsolóelemek beszerzése mellett döntöttünk. Olyan kapcsolóelemeket kívántunk beszerezni, melyekből egysíkú univerzális hálózat építhető.

Több, Magyarországra települt híradástechnikai céggel vettük fel a kapcsolatot, amelyek különféle ismertetőket, bemutatókat tartottak. Ez mindkét fél érdeke volt, mert alaposabb ismereteket szerezhettünk magukról a rendszerekről és a fejlesztés lehetséges irányairól. Tájékozódtunk a társszerveknél, vállalatoknál is a hasonló fejlesztések eredményeiről. Ezek alapján született döntés arról, hogy a hálózatunkat csak egynemű kapcsolóelemekkel építjük ki, mivel a kapcsolóelemek egymásközti jelzésrendszerei, annak ellenére, hogy voltak ajánlások az egységesítésre, gyártokként alapvetően egyediek voltak. A valóságban ez azt jelentette, hogy két gyártótól származó kapcsolóelemet nem lehetett összekapcsolni az ajánlásaik szerint sem úgy, hogy az ISDN szolgáltatást nyújtsák. Erre épp a belügyi hálózatban volt példa. Négy típus volt a hálózatukban. Így előfordult, hogy a bizonyos végközpontok között még a beszédhívás sem volt lehetséges!

1993-ban elkészült a technikai osztályon egy műszaki alapokat tartalmazó tervezet a közbeszerzési

eljáráshoz. Mint utólag kiderült, a technikai adatok lényegében egy, az ajánlattételre felkérhető cég gyártmányának műszaki leírásából származtak. Ez későbbiekben igen sok kellemetlenséget okozott az egész beszerzési folyamatban. 1995-ben készített fejlesztési koncepció még erre alapozott, nem került elfogadásra. A tenderkiírás teljes szövegét 1996-ban átírtuk. A technikai fejezetből kivettük gyártmány-specifikus részeket, illetve kiegészítettük a távhívó hálózathoz való kapcsolódó interfész igényeivel. Az „ELGONDOLÁS a katonai vezetés és irányítás híradó, informatikai és elektronikai fejlesztési stratégiájára” című előterjesztést Végh Ferenc altábornagy 1997 januárjában jóváhagyta, így országos felügyeleti központtal. (Az ajánlatkérés gazdasági része 47 oldal volt, míg a részletes, szabványokkal és ajánlásokkal alátámasztott szakmai szöveg 97 oldal.)

A Közbeszerzési Értesítőben való közzétételben meghívottként szerepelt Alcatel Hungary Kft, Ericsson Rt., Lucent Technologies Kft., Siemens Rt.

Az ajánlatok benyújtásának határideje 1997. október 16-án 10.00 óra volt. Az ajánlatok részletesen tartalmazták a műszaki megfelelőségeket, valamint az árakat. Természetesen az ajánlattételben mindegyik meghívott műszakilag teljesen megfelelőnek minősítette magát.

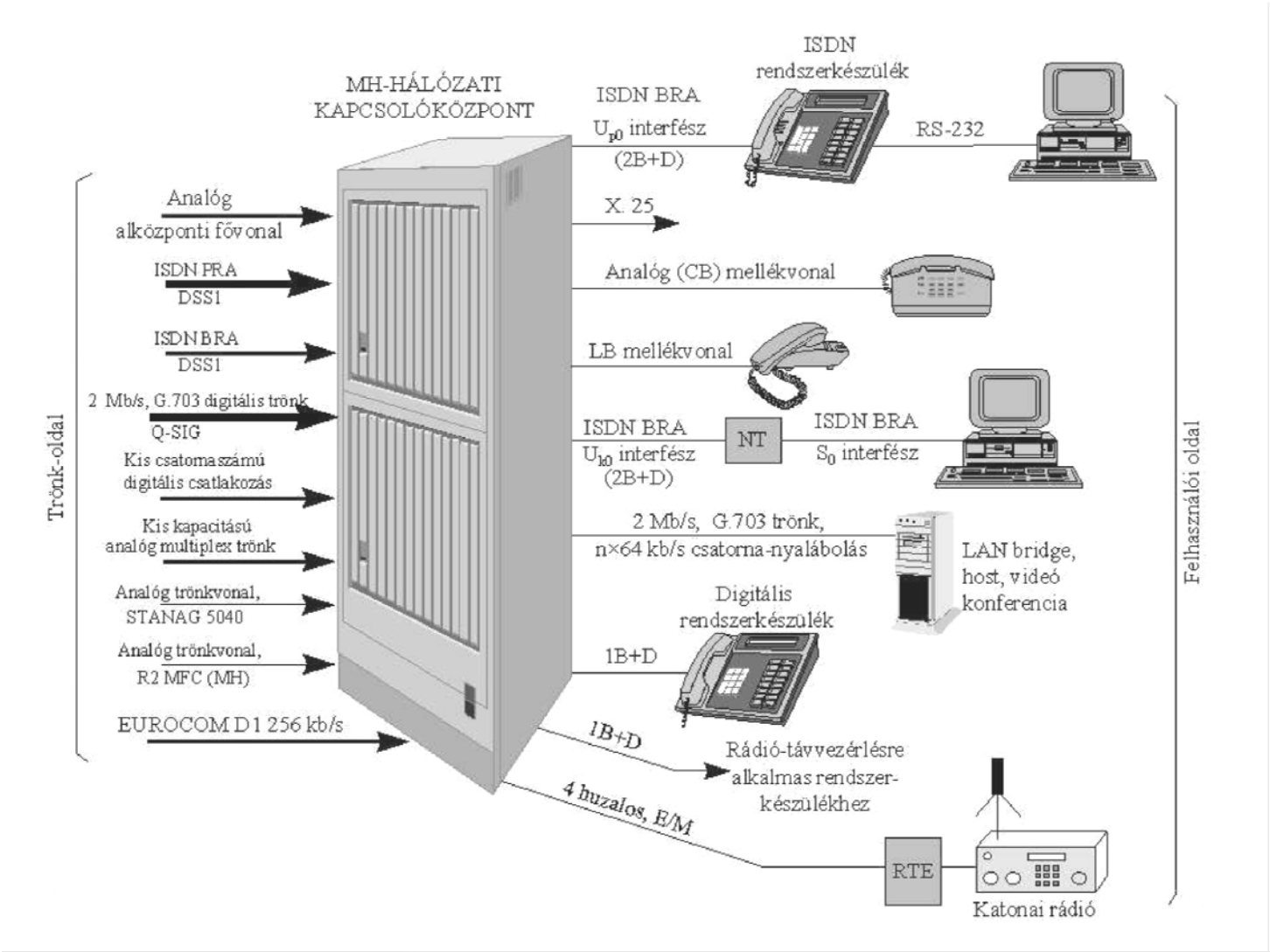

A HICOM elvi kapcsolódásai

elindulhatott a digitális kapcsolóelemek beszerzése.

HM intézkedés alapján a közbeszerzést a HM Beszerzési Hivatal végezte. 1997 elején véglegesítették az eljárás rendjét, mely szerint az kétfordulós, meghívásos közbeszerzési eljárást lett. A Hivatallal Közösen elkészült az ajánlatkérés végleges szövege és az ajánlatok értékelésének összes szempontja. Az ajánlatok korrekt összehasonlíthatósága érdekében egy 24 állandó telepítésű és 4 tábori központból álló mintahálózat került vizsgálatra az 1. függelékbe tartalékolt

Az ajánlatok értéke folyó áron a következő volt:

- Alcatel Norwai NSS (A230) kapcsolóeleme (1240 MFt);
- Ericsson, MD-110 kapcsolóeleme (840 MFt);
- Lucent Technologies DEFYNITY kapcsolóeleme (720 MFt);
- Siemens HICOM-300E sorozat kapcsolóeleme (611 MFt).

A beadást követően haladéktalanul nekiláttunk az ajánlatok gazdasági és műszaki értékeléséhez. A

gazdaságit a HM BH végezte, ami nem csak az ajánlati árak értékeléséből állt, hanem hosszútávra tervezett szerződéskötés okán a cégek gazdasági helyzetét is elemezte.

A technikai rész értékelése már bonyolultabb volt. „A papír mindent elbír”, ez látszott egy-egy ajánlattevőnél. Az Alcatelnek az ajánlott típusból kiépített hálózat üzemelt Norvégiában 40.000 felhasználó végponttal. Az AR illesztést csak a tárgyalások során felvetett kérdések után, további egyeztetésekre hivatkozva vállalta volna be feltételekkel. A Lucent Technologies DEFYNITY kapcsolóelemének legfőbb hibája műszakilag az volt, hogy két távollévő központot 2Mbps csatornán összekötve nem tudta az ISDN előírásait teljesíteni, csak akkor, ha a kapcsolóelemeket egymással 16 (32) darab üvegszállal kötötték össze. (A kapcsolóelemek belső adatbusz struktúrája miatt az adatbuszokat kellett összekötni egymással, mintha „egy” központ lenne az egész hálózat, csak így tudta az ISDN feltételeit).

Az értékelések után még októberben megtartottuk az első tárgyalási fordulót. A tárgyalásokon ajánlattevőkként külön-külön, részletesen ismertettük a kérdéseinket, valamint az árak csökkentésére való hajlandóságot kértük.

A második forduló tárgyalásai október végére befejeződtek. Az ajánlattevők többsége az eredeti ajánlat kondícióin nem változtatott. Az első fordulóban feltett kérdésekre megadták a válaszaikat. A Lucent Technologies a vele folytatott tárgyalás utolsó percében az ajánlati árát egyszeri, projekt árra, 610 MFt-ra csökkentette. A műszakilag nem megfelelés miatt a bíráló bizottság javaslatában, az árban és műszaki megfelelőségben egyaránt a legelfogathatóbbnak ítélt, Siemens Rt-t javasolta a pályázat nyerteseként jóváhagyni. Ezt a bíráló bizottság 1997. november 5-én elkészített jegyzőkönyvben rögzítette és jóváhagyásra a honvédelmi miniszter úrnak, felterjesztette.

Már az értékelés során az egyik ajánlattevő nem megalapozott híresztelésbe kezdett. Az eredmény közlése után már igen nemtelen támadásokat indított a javaslat ellen mind belföldön, mind külföldről. Ezért a jóváhagyás nem történt meg.

1998-ban a kormányváltás után a Parlament Honvédelmi Bizottsága és a HM új vezetése külső szakértők bevonásával vizsgálatot indított, Három hónapon át tartó vizsgálat után a bíráló bizottság eredeti javaslatát hagyták jóvá. Ezért késve, de mégis elindult a korszerű digitális kapcsolóelemek beszerzése és telepítése az MH hálózatában.

A Siemens-el kötött szerződés alapján beszereztünk 26 különböző kapacitású, helyszínekre szabott kapcsolóelem 16.000 felhasználói porttal.

Az első négy kapcsolóelemet 1998. november 13-án, pénteken 12.00-kor kapcsolták be Veszprémben a Harcállásponton, a laktanyában, a Kiegészítő Parancsnokságon és Szentkirályszabadján. Megtörtént az analóg és többségében a korszerű, digitális mellékállomások áttelepítése az analóg központokról. Összesen 1.200 darab telepített mellékállomás hétfő reggelre, mind kifogástalanul működött.

Az előkészítésben tevékenyen részt vettek a teljesség igénye nélkül: Wapper István mk. ezds.(†), Pésó János mk. alez., Ketler István alez.(†), Ternyák István ezds.

Ilyen buktatókkal indultunk, nehéz volt idáig elérni, de azt hiszem megérte!

Folytatása következik…

Solti István nyá. mk. alez.

EGY ÉRDEKES KÖNYV

A Duna International Kiadó gondozásában, nemrég jelent meg Kárpáti Ferenc – az egykori honvédelmi miniszter – „Puskalövés nélkül” c. könyve.

A szerző – a Magyar Népköztársaság utolsó, a Magyar Köztársaság első honvédelmi miniszteréneket – az események aktív résztvevője hitelességével emlékezik a rendszerváltást közvetlenül megelőző és a Köztársaság létrejöttét követő időszakra.

Bemutatja a rendszerváltást megelőzően a Magyar Néphadseregben megkezdett korszerűsítés elemeit, a katonai felső vezetés hatékonyságának növelését, a csapatok új szervezeti formára történt átalakítását, a létszám és a fegyverzet csökkentését, a hadosztály – ezred szervezeti forma hatékonyabb dandár-zászlóalj vezetési szintre történt átállítását. Kitér a román forradalom idején a katonai vezetés és a csapatok által tanúsított magatartásra. Elemzi a Magyar Néphadsereg állománya – benne a tábornoki kar- a rendszerváltással szembeni viszonyát a békés átmenet biztosításában.

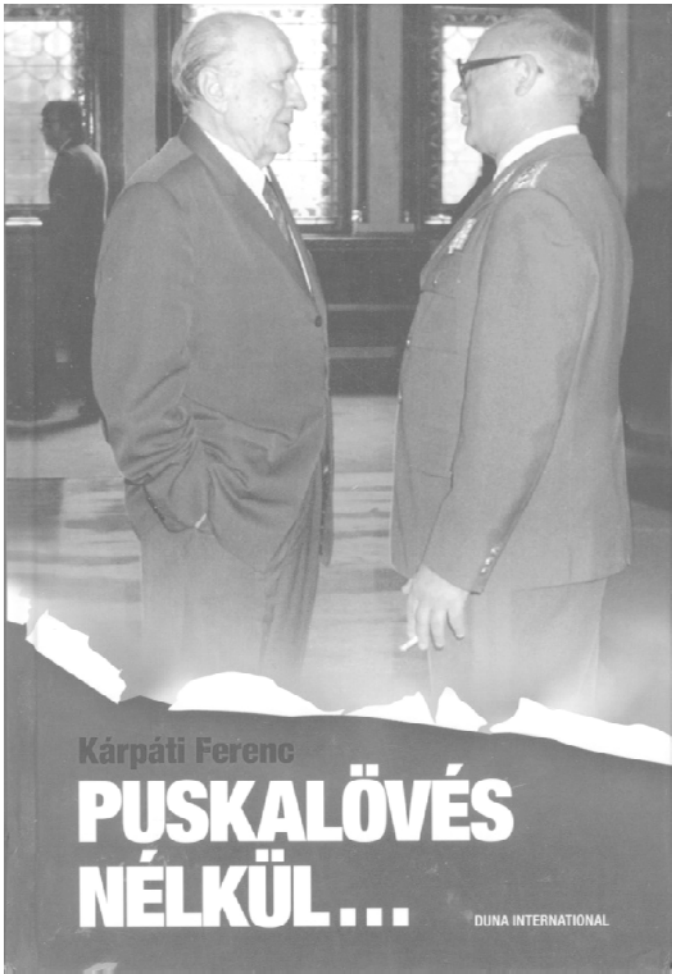

Eddig kevésbé publikált események megvilágításával – irattári anyagok hitelességére támaszkodva – érinti a szovjet csapatok kivonásával kapcsolatos kérdéseket, a Munkásőrség megszüntetését elrendelő politikai döntés végrehajtását, fegyverzetének a Magyar Néphadsereg csapatai által történt összegyűjtését és biztonságba helyezését.

Hazánkban, titokban tárolt szovjet nukleáris eszközöket övező legendákkal szemben a valósághű változatot láttatja.

A kötet, számos a titkosság alól feloldott okmánnyal érzékelteti a nyilvánosság kizárásával hozott határozatokat, a színfalak mögött lejátszódott eseményeket.

A kötetben megjelent hivatalos fotók, mellékletek mellett a szerző magánéletébe történő bepillantást is lehetővé teszi. A kötet tartalma olvasmányos. Stílusa az adott korszak szóhasználatát mutatja. A könyvet a történelmi zászlók színes lenyomata gazdagítja.

A könyv szerkesztése igényes, mind a szöveg, mind a képek szerkesztésében. A gondos munka ellenére néhány kisebb hiba is becsúszott/ nevek, cirill betűs szövegek átírása/. A 334 oldal terjedelmű könyv tetszetős kemény kötésben jelent meg.

Amaczi Viktor nyá. mk. alez.

A Magyar Honvédség Budapesti Nyugállományúak Klubjának története

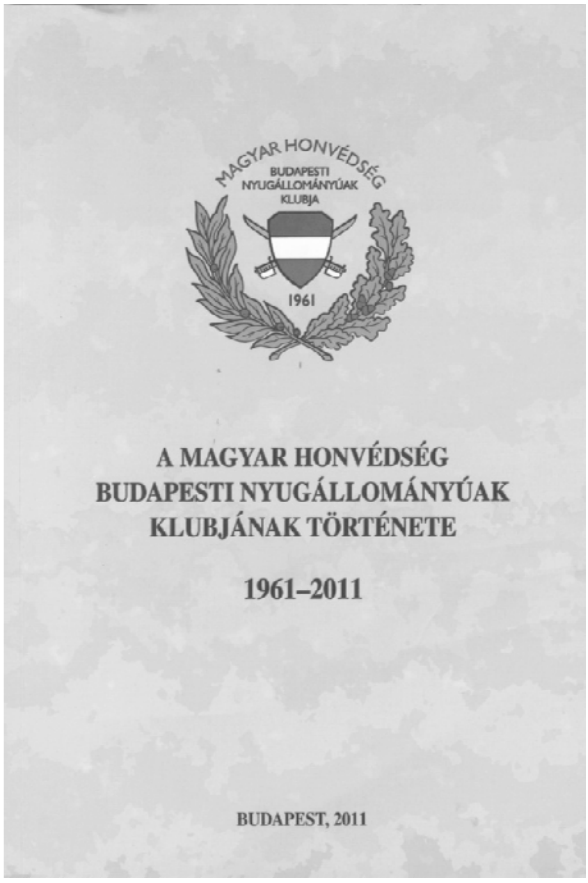

Az év első felében jelent meg a hasonló című könyv. A könyv mottója egy Kölcsey Ferenc idézet: *„A Haza minden előtt!”*

A kiadvány a Klub megalakulása 50. évfordulója tiszteletére jelent meg.

A *Beköszöntőt* dr. Hende Csaba a Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere írta. A *Bevezetőt* Kovács Imre nyá. dandártábornok, a *Köszöntőt* pedig Szászvári Lajos ügyvezető készítette el.

A *Ma már történelem…* c. rövid fejezet a katonanyugdíjasok összefogása kísérleteit írja le a két világháború közti időszakban.

A *Nyugállományúak a honvédelemért* c. nagyobb fejezet négy részre tagozódik. A klub rövid krónikája részt Szetei Ferenc nyá. ezredes foglalta össze, *A klub élete a rendszerváltozás után* rész szerzője Kelemen István nyá. vezérőrnagy, a *Klubélet a Stefánián* részt Egyesületünk tagja Szepezdi Dezső nyá. ezredes bajtársunk, míg az *Alapító tag visszaemlékezése* c. részt Tamás István tart. mk. őrnagy írta.

A tagozatok története c. részt az egyes tagozatok elnökei írták. A tagozatok elnökeinek arcképével

kezdődnek a tagozatokat bemutató részek. A híradó tagozat munkáját Koltai István nyá. ezredes írta, aki megemlékezett Egyesületünk, a PTHBE megalakulásáról és munkájáról is.

A *Tisztségviselők 1961-2011* felsorolja részletesen az egyes tisztségviselők neveit. A díszelnökök, tiszteletbeli elnökök a társadalmi elnök, az elnökök, illetve az ügyvezető elnök arcképei is láthatók a kiadványban.

A *Fél évszázad képekben 1961-2011* c. fejezetben igényesen összeválogatott képeket láthatunk az ötven évnek megfelelően fekete-fehér és színes kivitelben.

A Kiadvány végén, néhány lapon *A klub jelentősebb eseményeinek időpontjai*, illetve *A nyugállományú katonákra vonatkozó törvények és rendelkezések* gyűjteménye található, ez utóbbi hasznos lehet minden nyugdíjas számára.

A 183 lap terjedelmű kötet igényes, hozzáértő szerkesztői, lektori munkáról tesz tanúbizonyságot. A színvonalas könyv értékét emelhette volna, ha egy olvasó szerkesztő a katonai életben használatos, de a magyar nyelvben általánosan nem elfogadható szóhasználatokat korrigálta volna.

Amaczi Viktor nyá. mk. alez.

„Bajtársiasság 2011" hadipisztoly lőverseny

Az éves munkatervekben megjelöltek alapján 2011. április 28-án hadipisztoly egyéni és csapat lőversenyen vettünk részt az együttműködő híradó

klubokkal Székesfehérváron. A klubokat öt fős csapatok képviselték és a három legjobb teljesítményt számították be a csapatok értékelésébe, illetve az egyéni versenyben mindenki elért eredménye volt a mérvadó.

Egyesületünket Majercsik Tibor, Szabó Miklós, Mucza László, Ladiszlajdesz László és Gábor Géza bajtársak képviselték.

A már hagyományossá vált rendezvényt a Fejér megyei Honvéd klub szervezte példásan a 43. vezetéstámogató ezred lőterén, amelyen a következő eredmények születtek:

Egyéniben:

I. Szabó Miklós nyá. alez.
II. Mezei Gábor nyá. őrm.
III. Zakar István nyá. alez.

Csapatban:

I. Bolyai Nyugdíjas klub (Budapest)
II. Híradó Tagozat (Budapest)
III. Esze Tamás Nyugdíjas klub (Vác)
IV. Fejér megyei Honvéd klub (Szfvár.)
V. Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület (Budapest)
VI. Wathay Bajtársi Egyesület (Szfvár.)

A lőverseny kapcsán újból lehetőségünk volt találkozni mintegy ötven bajtársunkkal, akikkel ismételten felelevenítettük a közös emlékeket, bízván abban, hogy erre az eseményre minden évben sor fog kerülni.

Bodnár Gyula nyá. alez.

Oktatási kabinet névadása

2011. május 26-án a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem és az Egyesületünk rendezésében a család és a szakemberek részvételével oktatási szakkabinet névadását tartottuk meg.

A tanszék új szakkabinetje – immár a szép hagyomány folytatásaként - ünnepi megemlékezés keretében felvette dr. Somos András ezredes, a hadtudomány kandidátusa, az egyetem címzetes docense nevét. Az ünnepélyes megemlékezésre a névadó születésének 75. évfordulóján került sor.

Prof. dr. Rajnai Zoltán mk. ezredes, egyetemi tanár megnyitóját követően dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy Egyesületünk elnöke beszédében méltatta dr. Somos András a híradó szolgálat állományában több évtizedes kiemelkedően eredményes vezetői tevékenységét, elkötelezett törekvését a tudományos eredményekre, valamint az

egyetemes távközlés és a nemzetközi szakmai kapcsolatok fejlesztése területén végzett munkáját.

Kiemelte a területi hírközpontok, a katonai mikrohullámú hálózat létrehozásában tanúsított úttörő szerepét.

A névadó dr. Somos András

A megjelentek dr. Pándi Erik r. ezredes, híradó tanszékvezető vezetésével megtekintették a kabinet új eszközeit.

A kabinet új eszközeinek bevonása az oktatás rendszerébe emeli az ifjú híradó tisztjelöltek technikai felkészültségének színvonalát. Ez hozzájárul ahhoz, hogy képesek legyenek szembenézni az egyre fejlődő információs társadalomnak a kommunikációra irányuló erőteljes kihívásaival. Az ünnepi megemlékezés a jelenlévők baráti beszélgetésével ért véget.

Elnökségünk ezúton is kifejezi köszönetét Prof. dr. Rajnai Zoltán mk. ezredes, egyetemi tanárnak, dr. Pándi Erik r. ezredes tanszékvezetőnek a névadó megrendezéséért.

A szerkesztőbizottság

WAPPER ISTVÁN NYÁ. MÉRNÖK EZREDES 1942 – 2011

Ismét gyászolunk.

Életének 69. évében – betegség következtében – 2011. június 21-én elhunyt Wapper István mk. ezredes a híradó szolgálat kiemelkedő egyénisége, Egyesületünk tagja.

Mindannyiunk Pistája 1964-ben – a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karának elvégzését követően – került a híradó szolgálat állományába.

A 8. gépesített hadosztály híradó mérnöki beosztásában eredményes sikerorientált szemléletet valósított meg környezetében.

Különös gondot fordított az egyre korszerűbb híradóeszközök rendszerbeállítását megalapozó folyamatok kidolgozására, lehetőségeik maximális kihasználására, a beosztottak technikai ismereteinek bővítésére.

Eredményes munkájára, innovatív vénájára, fegyelmezett magatartására szakmai elöljárói hamar felfigyeltek és a hetvenes évek elején az akkori Vezérkar Híradó Csoportfőnökségére került, ahol technikai beosztásokban építette fel magát.

Itt bontakozott ki az a széles körű technikai felkészültsége, a felmerült gondokra való gyors, határozott reagáló készsége, ami a szolgálat elismert, meghatározó technikai személyiségévé avatta.

A csoportfőnökség technikai osztályának vezetőjeként, híradó és informatikai főmérnökként kiemelkedően eredményes munkát végzett.

Nevéhez fűződik több híradó és informatikai eszköz létrehozása, rendszerbeállítása, az üzemeltetéshez szükséges feltételek létrehozása, okmányok kidolgozása.

Különösen eredményes munkát végzett a rendkívül nagy üzembiztonsággal működött hadsereg digitális mikrohullámú hálózat, az országos URH rádió és géptávíró rendszerek megtervezésében és megvalósításában. Iskolát teremtett a fiatal villamosmérnök tisztek gyakorlatiassága való nevelésében

Eredményes munkáját számos dicsérettel, kitüntetéssel – többek között – a Stromfeld Aurél díjjal ismerték el.

Nyugállományba vonulását követően hosszabb időn át kiemelkedő szakmai felkészültségét a HM Elektronikai Igazgatóság elektronikai divíziójában kamatoztatta.

Művelt egyénisége, embersége, önzetlen segítőkészsége mindannyiunknak hiányzik.

2011. július 11-én a „Magyar Honvédség Halottjaként” nagy részvéttel kísértük útjára a pomázi temetőben.

Emléke velünk marad!

Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke

IN MEMORIAM KELENHEGYI EMIL DANDÁRTÁBORNOK 1915 – 2001

Egyesületünk elnöksége – katonai tiszteletadással – ünnepi megemlékezést tartott Kelenhegyi Emil dandártábornok, alapító tiszteletbeli elnökünk halálának 10. évfordulója alkalmából a farkasréti temetőben lévő sírjánál.

A megemlékezésen megjelentek a családtagok, valamint az Egyesület és a nyugállományú híradó tagozat számos tagja.

A Himnusz elhangzását követően Ivády Elemér nyá. ezredes nyitotta meg a kegyelet teljes megemlékezést.

Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy Egyesületünk elnöke idézte fel Kelenhegyi Emil küzdelmes életének eseményeit, munkásságát, katonai pályafutását, mély emberséggel telített egyéniségét. Kiemelte életének azokat a mozzanatait, amelyek egyéniségét jellemezték.

A Magyar Királyi Honvédség híradó zászlóaljparancsnokaként a II. világháborúban, Ukrajnában – saját veszélyére- magához vett két zsidó munkaszolgálatost és szinte a háború befejezéséig sorkatonaként kezelte őket, gondoskodott róluk és ezzel az életüket mentette meg. E bátor, emberséges tettéért Izrael Állam a „Világ Igaza” (Yad Vashem) kitüntetést adományozta számára. Hosszú időn át az Európa hírű Híradástechnika Szövetkezet vezetője, majd az OKISZ elnökhelyetteseként dolgozott. Nyugállományba vonulását követően Egyesületünk alapítójaként végzett hatékony társadalmi munkát a bajtársi közösség kialakításában.

1990-ben ezredessé léptették elő, majd 1996-ban dandártábornokká nevezték ki.

Lászay János nyá. alezredes – az egykori bajtárs és régi barát – az események résztvevőjének hitelességével idézte Kelenhegyi Emil parancsnoki tevékenységét, emberi habitusát, a híradó szolgálat iránt elkötelezettségét.

Az emlékezés koszorúját a MH Támogató Dandár parancsnoka nevében Koncz Sándor alezredes helyezte el a síremléke, míg Egyesületünk nevében Szepezdi Dezső nyá. ezredes Egyesületünk tiszteletbeli elnöke – a híradó szolgálat doyenje- koszorúzott.

A család virágait fia helyezte el. A kegyeletes megemlékezés a Szózat illetve a Magyar Takarodó akkordjaival ért véget.

Puskás sír koszorúzása

A szerkesztőbizottság

RÖVIDEN...

Koszorúzás a Nemzetvédelmi Egyetemen

Szeptember 15-én a ZMNE híradó hallgatói és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tagjai szervezésében és részvételével megkoszorúzták Egyesületünk névadója szobrát. Az eseményt megtisztelték megjelenésükkel, a 60 éve avatott híradó tisztek. A koszorúzást követően, a hagyományteremtés szándékával, a 60 éve

avatott híradó tisztek, „Emlékfát” ültettek a szobor mellé.

Puskás szobor és az emlékfa

Puskás Tivadar és Puskás Ferenc síremlékeinek koszorúzása

A hagyomány tisztelete hozta a Nemzeti Sírkertbe a Puskás Tivadar Távközlési Technikum első éves diákjait, Egyesületünk tagjait, Puskás Tivadar emlékét ápoló további szervezetek képviselőit és a MH Támogató Dandár tagjait 2011. szeptember 19.-én délután. Formabontó módon, a megjelentek először Puskás Ferenc, a feltaláló öccse, a budapesti és más magyar városok telefonhálózatának valamint telefonközpontjainak szervezője sírjánál tisztelegtek.

A megemlékezésen részt vevők ezután Puskás Tivadar, a magyar tudós feltaláló síremlékénél helyezték el az emlékezés koszorúit.

Elnökségi ülés szeptember 16-án

Az Egyesület Elnöksége legutóbbi ülésén tájékoztatót hallgatott meg az előző ülés óta végzett feladatokról, a 2010. évi NCA pályázat elszámolásáról, a WSA 2011. évi pályázata helyzetéről és az elszámolás tervezett üteméről. Az elnökség jóváhagyta a HOKOSZ pályázatának anyagát és a Puskás Bajtársainkért Alapítványhoz benyújtandó támogatási kérelmet.

Megtárgyalta az őszi Közgyűlés előkészítése, lebonyolítása feladatait. Meghatározta az egyes részfeladatok felelőseit és döntött a logisztikai biztosítás teendőiről és a felhasználható forrásokról. A továbbiakban pontosította a novemberi ülésig terjedő időszak feladatait és kijelölte azok felelőseit.

Felker Lajos nyá. ezds.

„Ötszáz, bizony, Recskre ment Gyáli úti Puskás-diák”

Szeptember 10-én az Egyesületünk tíz tagja részt vett Recsken, a kényszermunkatábor megnyitásának 61. évfordulójára szervezett megemlékezésén. A Puskás Tivadar Távközlési Technikum meghívására 500 diák és tanár társaságában 10 autóbusszal indultunk az emlékpark helyszínére.

Két és fél órás utazás után érkeztünk a helyszínre, egy kis pihenő után, kellemes napsütésben 11 órakor kezdődött a megemlékezés.

Ünnepi beszédet dr. Schmitt Pál köztársasági elnök tartotta. Szólt arról, hogy akik a magyarságért szenvedtek, azok nem hiába viselték el a megaláztatásokat, nem fölöslegesen

adták életüket, hiszen végül az erkölcsi győzelem az övék lett. Ezzel példát is adtak minden ma élő magyar ember számára.

Ez után a Recski Szövetség elnöke, Krasznay Béla, emlékezett életének itt töltött időszakára. Szólt a jelenlévő Puskás Technikum tanulóihoz, akiknek (ahogy fogalmazott) egy új világrendet kell felépíteniük. Isten segítségét kérte ahhoz, hogy a ma élőknek már ne kelljen fegyvert is fogniuk emiatt.

Az ünnepi műsor után elhelyezte a megemlékezés virágait dr. Schmitt Pál mellett Puskás Tivadar Távközlési Technikum diákjai az igazgató dr. Horváth László vezetésével. A koszorúzó 12 fő, az iskola zászlajával együtt, fegyelmezetten, a megemlékezők között „sikert" aratva tisztelgett az emlékmű előtt.

A köztársasági elnök úr, megtisztelve a diákokat, névre szóló „emlékszöget" vert az iskola zászlórúdjába.

A recski kényszermunkatábor 1950 és 1953 között működött. A bírósági ítélet nélkül fogva tartottak között a minden réteg jelen volt, a munkástól a volt földbirtokosig. Több ismert ember is raboskodott közöttük, például Faludy György költő. Összesen mintegy ezerötszázan járták meg a recski munkatábort. A kőbányában végzett megerőltető, napi 12 órai munka, a rossz táplálkozás, az orvosi ellátás hiánya miatt egytizedük életét vesztette.

A recski emlékművet 1991-ben, az emlékparkot öt évvel később, 1996-ban avatták fel a volt politikai foglyok kezdeményezésére. A volt foglyok közül ma még több mint harmincan élnek, néhányan közülük a megemlékezésen is ott voltak.

Az ünnepség a Szózat eléneklésével ért véget. Majd a jelenlévő volt recski rabok együttes fényképezése a megjelent vendégekkel és a tábor területén kialakított emlékhely megtekintésével befejeződött a recski zarándoklat.

Mi visszaindultunk Budapestre egy kis egri kitérővel, ahol megkóstoltuk a bikavért és megtekintettük a város nevezetességeit.

Egyesületünk nevében kifejezem köszönetünket a meghívásért dr. Horváth László igazgató úrnak (Laci bácsinak), aki lehetővé tette részünkre a

zarándoklaton való részvételt. Emlékezetes nap volt, jól éreztük magunkat. Köszönjük!

Hirling Jánosné

EMLÉKSZALAG ÁTADÁS

Az Egyesület áprilisi Közgyűlése határozata alapján, a 2011. évi Híradók Napja ünnepsége keretében, szeptember 19.-én kötöttük fel az „Emlékszalagot" a MH Híradó- és Informatikai Rendszer-főközpont Alegység zászlójára. Az ünnepségen Elnök úr az alábbi beszédet mondta el:

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Bajtársak!

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnöksége, tagsága és a magam számára nagy megtiszteltetés, hogy a hagyományos „Híradók Napján" – Puskás Tivadar, a nagy magyar feltaláló és hazafi születésének évfordulóján - Közgyűlésünk határozata alapján a Támogató Dandár állományába tartozó MH Híradó- és Informatikai Rendszer-főközpontnak átadhattam Alegység Zászlóját díszítendő Emlékszalagot.

Az emlékszalag átadása szimbolizálja azt a szakmai, társadalmi, bajtársi és emberi kapcsolatot, ami a Főközpont és Egyesületünk között az elmúlt években kialakult.

Egyesületünk nagyra értékeli azt a magas szintű szakmai és társadalmi tevékenységet, amit a Főközpont alegységei a katonai vezetés fontos területein folyamatosan kifejtenek.

Nagy szakértelemmel teljesítik a katonai felső vezetés és a szövetségi kötelezettségekből származó feladatokat.

Határozott léptekkel állítottak és állítanak rendszerbe új korszerű híradó, informatikai, információvédelmi eszközöket és rendszereket.

Mintaszerűen készítették elő és bonyolították le technikai biztosítással, a fenntartás, a frekvenciagazdálkodás kérdéseivel, a titokvédelem korszerűsítésével kapcsolatos magas szintű

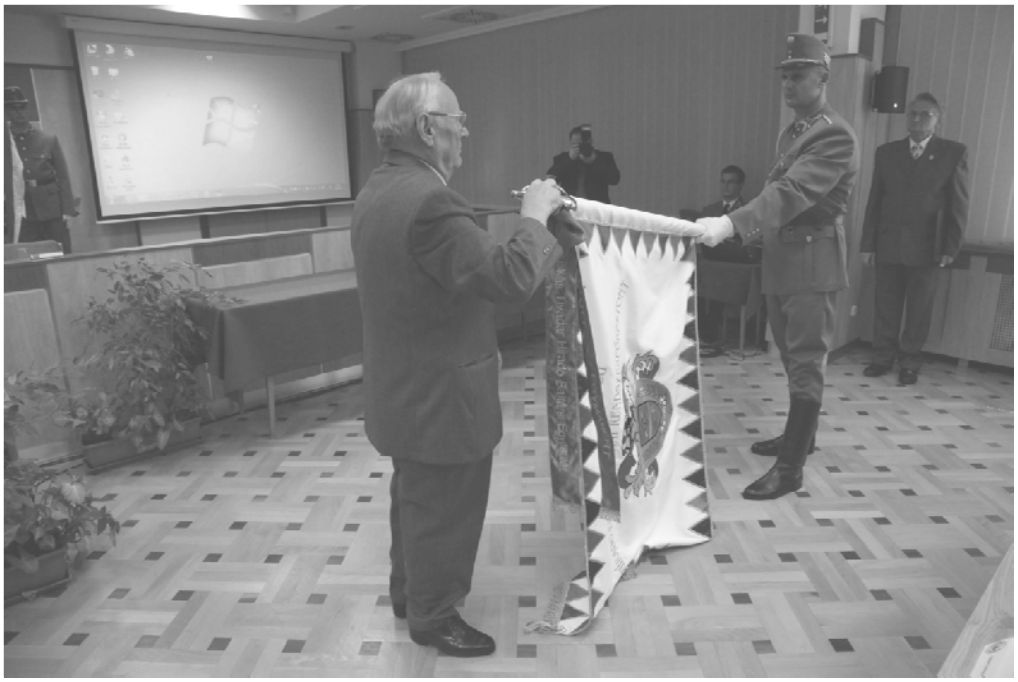

összhaderőnemi konferenciákat.

Eredményes munkát végeztek a Vezérkar Főnöke tábori munkahelyének- informatikai eszközökkel támogatott – technikai korszerűsítésében, a 2008. évi nagyszabású informatikai bemutató lebonyolításában, a 2008. évben a HM I-ben bekövetkezett vízbetörés felszámolásában, a nagy volumenű károk elhárításában, a hírközpont újjáépítésében, a hangerősítési és tolmácstechnikai feladatok végrehajtásában.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület egyik legfontosabb célkitűzése a szakmai hagyományok ápolása és a bajtársiasság erősítése. Az Egyesület, a megalakulása óta eltelt több mint 12 esztendőben, mások megítélése szerint is, teljesítette és teljesíti vállalt önkéntes feladatait. Ebben a munkában számítunk a ma aktív szakmai állományra is, és szívesen látjuk Önöket sorainkban.

Most amikor felkötöttem Egyesületünk által adományozott emlékszalagot, Egyesületünk tagsága nevében kívánom a Főközpont személyi állományának, őrizze meg kialakított munkakultúráját, erősítse a bajtársi közösséget, érjen el további sikereket a rendszerek folyamatos kiszolgálásában.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

LÁSZAY JÁNOS KÖSZÖNTÉSE

A közelmúltban ünnepelte kilencvenedik születésnapját Egyesületünk Ellenőrző Bizottságának tagja Lászay János nyugállományú alezredes. Az Egyesület tagsága nevében ezúton köszöntjük születésnapja alkalmából. Kívánunk Neki minden jót, jó egészséget, megköszönve élete munkáját, amit a haza szolgálatában, a híradó szolgálat érdekében végzett!

Lászay János életútja

Apja hivatásos tiszt volt, ezért a gyerekszobája az inotai katonai tábor és a kőszegi Honvéd laktanya volt. 1930-ban a kőszegi Hunyadi Mátyás reáliskolában kezdte a középiskoláit, majd Sopronban a Rákóczi Ferenc Honvéd Főreáliskolában érettségizett. 1939-től 42-ig a Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémia híradó szakán tanult, ahol 1942. június 18-án hadnaggyá avatták.

A debreceni VI. Hadtest híradó zászlóaljnál szd. pk. h. és szd. pk-i beosztásban közel egyévi szolgálat után a megszálló erőkhöz hadműveleti területre vonult.

1949-ben a HM Híradó Csoportfőnökségre bevonulva rövidesen négyen faladatul kapták a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola megszervezését. Itt segédtiszti beosztásban 1951-ig volt, majd 1951. október 9-től a gyöngyösi pc. ho. híradó zászlóaljnál törzsfőnök helyettesi beosztásban dolgozott. 1953-ban visszahelyezték a budapesti Gépesített hdt. híradó zászlóaljához, ahol rád. szd. pk-i, majd a 9. Hdt. hír. fk. rád. helyettesi beosztásából 1955.

november 29-én saját kérelmére, százados rendfokozatban tartalékállományba helyezték.

1956-ban a MÉLYÉPTERV műszaki fejlesztési osztályán dolgozott, míg korábbi jelentkezése alapján 1957. májusban belépett a Híradástechnika Szövetkezetbe. Itt először a műszergyártásban részlegvezetőként, majd a kereskedelmi osztályon kiállítási csoportvezetőként dolgozott. Ebben a beosztásban 22 éven keresztül utazott a nemzetközi vásárokra, szakmai bemutatókra, ahol Moszkvától Quitoig a műszereiket kiállították.

1979. október elsején nyugállományba ment, de 1991-ig még beosztásában dolgozott.

1992-ben a Bolyai Akadémia zászlójának hazahozatala után felvette a kapcsolatot több régi bajtársával.

Nyugállományban 1993-ban őrnaggyá, majd 1997-ben alezredessé lépett elő.

A szerkesztőség

Az újság a

Nemzeti Civil Alapprogram

támogatásával készült!

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

készült 180 példányban

Kiadja:	**Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület**
	1143 Budapest, Stefánia út 34.
	Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.
Felelős kiadó:	Dr. Lindner Miklós
Szerkesztő:	Amaczi Viktor
Olvasó szerkesztő:	Dr. Horváth László
Tipográfiai szerkesztő:	Hajzer György
Rovatvezetők:	Majercsik Tibor (szervezeti élet)
	B. Nagy Péter (tudomány és technika)
	Lászay János (katonai múltunk)
	Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)